Vahendus

Rumeenia

Artikkel 10 – Teave pädevate kohtute ja asutuste kohta

Lepitusmenetlust ja lepitaja kutseala korraldust käsitleva **seaduse nr 192/2006** (selle muudetud ja täiendatud redaktsioonis) **artiklite 58 ja 59** järgi võib juhul, kui vaidlusepooled on jõudnud kokkuleppele, koostada kirjaliku kokkuleppe, mis sisaldab kõiki kokkulepitud tingimusi ja millel on eraõigusliku dokumendi staatus.

Üldjuhul koostab kokkuleppe lepitaja, välja arvatud juhul, kui pooled ja lepitaja on kokku leppinud teisiti.
Poolte kokkulepe ei tohi sisaldada seaduse ega avaliku korraga vastuolus olevaid sätteid. Kui kokkuleppele on seaduses kehtestatud sisulised ja vormilised nõuded, võivad lepituskokkulepet kontrollida ja seda kinnitada kas pooli lepituse vältel abistanud advokaadid või notar või poolte nõusolekul lepitaja valitud muu advokaat või notar.
Poolte advokaatide või notari või poolte nõusolekul lepitaja valitud advokaadi või notari poolt kontrollitud ja kinnitatud lepituskokkulepe on täitmisele pööratav. Kui vaidluse ese puudutab omandi- või muu asjaõiguse üleminekut, vara jagamist või pärimisasju, tuleb lepitaja koostatud lepituskokkuleppe kehtivuseks see esitada notarile või kohtule, et notar või kohus saaks lepituskokkuleppe alusel kontrollida seaduses sätestatud korras, kas kokkulepe vastab sisulistele ja vormiliste nõuetele, ja anda vastavalt seadusega ette nähtud menetlusele välja kas ametliku dokumendi või kohtuotsuse. Lepituskokkulepete puhul kontrollitakse sisuliste ja vormiliste nõuete täitmist ning notar või kohus võib vajaduse korral neid poolte nõusolekul muuta või täiendada. Need kohustused on lepitaja jaoks siduvad, sealhulgas juhtudel, kui lepituskokkuleppega seatakse, muudetakse või laiendatakse kinnisasjaga seotud õigusi. Need kohustused kehtivad igas olukorras, kus sisulised või vormilised nõuded on seadusega ette nähtud. Vastasel korral on kokkulepe tühine. Kui seadusega on ette nähtud avalikustamise nõue, nõuab notar või kohus tõestatud lepingu või kohtuotsuse kandmist kinnistusraamatusse.
Poolte saavutatud kokkulepe on poolte jaoks siduv.
Pooled võivad taotleda notarilt kokkuleppe tõestamist. Notari koostatud dokument, millega lepituskokkulepe tõestatakse, on täitmisele pööratav. Kui lepituskokkulepe puudutab pärimisasja ja kokkulepe sõlmiti enne pärimistunnistuse väljaandmist, on seaduse alusel pädev notar.
Pooled võivad pöörduda kokkulepe kinnitamiseks kohtusse. Pädev on ükskõik kumma poole elu- või viibimiskoha järgne kohus, või kui see on asjakohane, registrijärgse asukoha kohus või kohus, kelle tööpiirkonnas lepituskokkulepe sõlmiti. Otsus, millega poolte kokkulepe kinnitatakse, tehakse kinnisel istungil ja see on täitmisele pööratav (kohaldatakse vastavalt tsiviilkohtumenetluse artikleid 438–441).
Lepitusmenetlust ja lepitaja kutseala korraldust käsitleva **seaduse nr 192/2006** (selle muudetud redaktsioonis) **artiklis 63** on sätestatud, et kui vaidlus on lahendatud lepitusmenetluse teel, teeb kohus poolte taotlusel ja kooskõlas õiguslike tingimustega otsuse, millega kinnitatakse poolte kokkulepe (tehing), kohaldades vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikleid 438–441. Tehing sõlmitakse kirjalikult ning see lisatakse kohtuotsuse resolutsiooni. Seaduse alusel tehtud kokkuleppeotsus on täitmisele pööratav.
Direktiivi artikli 6 lõike 3 alusel määratud kohtud või pädevad asutused, kellel on õigus võtta vastu taotlusi vastavalt sama artikli lõigetele 1 ja 2, on järgmised: esimese astme kohtud (*judecătoria* ja *tribunalul*), apellatsioonikohtud ja kassatsioonikohus.
Lepitajate ja notarite nimekiri on avaldatud e-õiguskeskkonna veebisaidil:
Leia vahendaja **siit**
Leia notar **siit**

Viimati uuendatud: 26/06/2023

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.